

Vereniging van Leidingeigenaren in Nederland

VELIN-BUREAU

Ministerie van Infrastructuur en Milieu
T.a.v. mevrouw M.H. Schultz van Haegen
Postbus 20901
2500 EX Den Haag

Reitseplein 8

Postbus 4076
5004 JB TILBURG

Tel: 013-5944767

Fax: 013-5944765

info@velin.nl

www.velin.nl

Kenmerk : velin.bri. 14026444
Betreft : Reactie Velin op consultatie AMvB's Omgevingswet
Datum : 14 september 2016

Geachte mevrouw Schultz van Haegen,

De VELIN (Vereniging van Leidingeigenaren in Nederland) behartigt de collectieve belangen van haar leden ten aanzien van hun pijpleidingen met toebehoren binnen het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden en het Nederlandse deel van het Continentale Plat. De collectieve belangen van exploitanten van pijpleidingen liggen vooral op het gebied van de rechtspositie, de regelgeving rond pijpleidingen en het bedrijfsmatige beheer van de pijpleidingen.

Bij VELIN zijn 26 bedrijven aangesloten die samen beschikken over zo'n 20.000 km pijpleidingen binnen Nederland; 15.000 kilometer hoge druk pijpleiding voor het langeafstandstransport van gassen en daarnaast 5.000 km voor het langeafstandstransport van aardolie, aardolieproducten en andere chemicaliën. Het werkterrein van VELIN is beperkt tot deze grote pijpleidingsystemen die over het algemeen in gebruik zijn voor interregionaal transport van gevaarlijke stoffen.

VELIN heeft alle belang bij een adequaat en werkzaam omgevingsrecht. Reden waarom wij met belangstelling de nu ter consultatie voorliggende concept-AMvB's hebben doorgenomen. Wij hebben onze opmerkingen en verbeteruggesties neergelegd in één document (in deze brief vanaf pagina 3), dat als reactie wordt meegezonden per AMvB (voor zover relevant).

Mochten er naar aanleiding van onze reactie nog vragen zijn dan kunt u uiteraard contact met ons opnemen.

Met vriendelijke groet,

Willem Ebbens
Secretaris

Algemeen

In de afzonderlijke AMvB's wordt gewerkt met een begrippenlijst.

Voorstel: maak één lijst met daarin opgenomen alle begrippen zoals die worden toegepast in het nieuwe Omgevingsrecht.

De leesbaarheid van de uitleg van de begrippen laat zeer te wensen over door de vele verwijzingen naar elders binnen het Omgevingsrecht.

Voorstel: gebruik geen verwijzingen maar leg het begrip direct voluit uit. Dit voorkomt veel gezoek.

Er is door het ministerie van Infrastructuur en Milieu aan de leidingbranche toegezegd dat de omzetting van bestaande regelgeving (voor onze branche is met name relevant het Bevb en Bevi en de onderliggende regelgeving) beleidsneutraal zou plaatsvinden. Wij constateren dat er hier en daar toch sprake is van een lastenverzwaring. Wij hebben dat hieronder, waar relevant, aangegeven.

Besluit Activiteiten Leefomgeving (BAL)

Artikel 3.71

Lid 3b

Het onderscheid tussen leidingen die bij een station (inrichting) horen en welke leidingen niet, is niet duidelijk omschreven. Dit doet zich met name voor bij stations die niet over een milieuvergunning beschikken. Het is niet duidelijk waar de toevoerleiding van een dergelijk station qua regime onder valt. Dit heeft ook consequenties voor de toe te passen regels voor de risicoberekening. Een en ander kan leiden tot grotere risicocontouren, met name als doorgaande leidingen worden toegekend aan stations.

Voorstel: VELIN kan met een verbetervoorstel komen op dit punt.

Voorstel: toevoegen van een extra lid, lid 3c, waarin bepaald wordt dat waar geen extern veiligheidsrisico bestaat, geen risicoberekening noodzakelijk is. Dit is aan de orde bij het kruisen van belangrijke waterstaatswerken conform NEN 3651 met een leiding met gevaarlijke stoffen (bijvoorbeeld als het gaat om diepe boring waardoor de leiding vele meters onder maaiveld en wateroppervlak komt te liggen).

In de toelichting op dit artikel staat: "... en mag geen toxische of explosieve componenten bevatten". Dit zou betekenen dat de geringste hoeveelheid bijgemengd waterstof er al voor kan zorgen dat de leiding niet meer als een aardgasleiding mag worden gezien.

Voorstel: geef een maximum percentage aan wat aan toxische of explosieve stof mag worden meegevoerd met de aardgasstroom, om nog te kunnen spreken van een aardgasleiding.

In de toelichting op artikel 3.71 staat: "Buisleidingen die zijn gelegen op een locatie waar een activiteit wordt verricht met (complexe) externe veiligheidsrisico's vallen op grond van het derde lid buiten het toepassingsbereik." Dit betekent dat alle eigen leidingen binnen de hekken van een inrichting niet onder artikel 3.71 vallen en dus tot de inrichting gerekend moeten worden. Dit kan grote gevolgen hebben voor de risicocontouren van de inrichtingen!

Voorstel: VELIN stelt voor hier een werkbaar alternatief toe te passen dat aansluit bij de tot nu toe gehanteerde toedeling van leidingen tot ofwel de inrichting (Bevi) ofwel het bovenlokale transportsysteem (Bevb).

Artikel 4.1129

Lid 3c

Levering van 10^{-5} en 10^{-8} PR per jaar contouren voor leidingen is nieuw. Het is niet duidelijk wat het nut/doel hiervan is. Het lijkt ons derhalve een onnodige lastenverzwaring die bij de leidingexploitanten tot kostbare wijzigingen leidt in de ICT, om de gevraagde plaatsgebonden risico/contouren te kunnen berekenen en te leveren.

Wij verzoeken u dit lid te schrappen, tenzij het nut en doel hiervan kan worden aangetoond.

Lid 3f

Wat is de betekenis hiervan? Daarnaast is lid 3f overbodig voor wat betreft de inwendige diameter. Immers, met de combinatie van lid 3e en lid 3i is lid 3f ook bekend. Indien een melding gepaard gaat met een QRA (risicoberekening) dan zitten daar al zaken van lid 3 in verwerkt. Moeten deze zaken dan toch nog apart (lid 3a tot en met k) gemeld worden?

Artikel 4.1131

Lid 1e

Hier is ten opzichte van de huidige regeling toegevoegd `van bestuursorganen en andere instanties`. Wat wordt hier precies bedoeld? Dit is een onnodige lastenverzwaring, want het vergt een grote inspanning voor een leidingtracé van vele kilometers om dit voor al de genoemde organen en instanties voor de aspecten veiligheid van mens en milieu in het veiligheidsbeheersysteem op te nemen.

Voorstel: de huidige werkwijze continueren, werkt prima en heeft nooit tot problemen geleid.

Artikel 4.1132

Lid 3 en lid 4

Lid 3 en 4 zijn gelijk aan Revb artikel 5a lid 1 en 2, maar zou wederkerig moeten zijn. Het zou dus ook moeten gelden als een buisleiding wordt toegelaten bij risicoverhogende objecten waardoor een PR 10^{-6} per jaar contour buiten de belemmeringsstrook terecht komt.

Voorstel: in het belang van de verduurzaming van de energievoorziening enerzijds en een borging van de veilige ligging van de aardgasinfrastructuur anderzijds, zou een beperkte verruiming wenselijk zijn voor bepaalde omgevingen waar in het omgevingsplan geen zeer kwetsbare en kwetsbare gebouwen worden toegelaten. Kortom, onder deze voorwaarden zouden ook andere terreinen dan bedrijventerreinen hier onder kunnen vallen. Dit biedt meer ruimte voor bijvoorbeeld het plaatsen van windturbines.

Hieronder een **tekstvoorstel** om lid 3 en 4 aan te passen.

Lid 3: "Het tweede lid is niet van toepassing als de overschrijding van het plaatsgebonden risico rond de buisleiding wordt veroorzaakt door een risico verhogend object dat in een omgevingsplan wordt toegelaten in de directe omgeving van een buisleiding, of door een buisleiding die wordt toegelaten in de directe omgeving van een voor die buisleiding risicoverhogend object."

Lid 4: "Het derde lid is alleen van toepassing waar binnen de risicocontour, als bedoeld bij artikel 2.1129 lid 3, volgens het omgevingsplan geen zeer kwetsbare gebouwen en geen kwetsbare gebouwen en locaties worden toegelaten."

Artikel 4.1132a

1. In het Bevb artikel 17 staat dat de situatie binnen 3 jaar na realisatie van het kwetsbare object moet voldoen aan de PR norm. Zoals het nu is geformuleerd, moet er al direct voldaan worden aan de PR norm.
2. Zoals het nu is geformuleerd moet er óók al voor geprojecteerde (dus nog niet gerealiseerde) objecten voldaan worden aan de PR norm. Dat leidt tot een enorme nieuwe PR saneringsopgave. Dit is een enorme lastenverzwaring!
3. Een exploitatieverbod is éézijdig ten nadele van de exploitant. Zo kan het bevoegd gezag allerlei kwetsbare gebouwen en locaties en zeer kwetsbare gebouwen in het omgevingsplan opnemen en vervolgens dient de exploitant maar te gaan saneren, op straffe van het stilleggen van de exploitatie. Op zijn minst zou de exploitant vooraf gehoord moeten worden over sanerings(on)mogelijkheden en vooraf dient besloten te worden wie voor de saneringskosten moet opdraaien.

Artikel 4.1133

De hier genoemde verwijzing klopt niet, C moet B zijn (indien wel C is bedoeld dan toevoegen 'indien beschikbaar' omdat deze gegevens vaak niet voorhanden zullen zijn; zie ook opmerking bij artikel 4.1129 lid 3c).

De formulering "zijn berekeningen voorhanden..." is eigenlijk niet juist. Het is onmogelijk om berekeningen voorhanden te hebben van een heel leidingsysteem van soms honderden kilometers lang. Wel zijn de resultaten van de berekeningen voorhanden in de vorm van PR 10^{-6} per jaar contouren en kan er op elk gewenst moment een PR-berekening worden gemaakt van (een deel van) de leiding of van het leidingnet in zijn geheel (dat laatste duurt uiteraard wat langer, afhankelijk van de omvang van het leidingnet).

Voorstel: formulering van dit artikel wijzigen in "... is het plaatsgebonden risico, bedoeld in artikel 4.1129 lid 3b, in de omgeving van de buisleidingen bekend..."

Voor wat betreft het groepsrisico is overgegaan tot een nieuw systeem, de zogenaamde schillenbenadering. Dit wordt geconcretiseerd met het aangeven van aandachtsgebieden voor brand, explosie en toxiciteit. Zo is het bekend hebben van het brandaandachtsgebied (voor aardgasleidingen de 35 kW/m² zone) nieuw ten opzichte van het huidige Bevb. Het is bij de leidingexploitanten met aardgasleidingen (bijvoorbeeld Gasunie) bekend. Dat wil echter niet zeggen dat dit bij het bevoegd gezag ruimtelijke ordening van de gemeenten bekend is. Hier is

nog een grote inspanning te plegen. Voor de leidingexploitanten met overige stoffen zijn deze aandachtsgebieden nog niet bekend en is nadere uitwerking nodig.

Voorstel: kijken of deze aandachtsgebieden aan gemeenten bekend gemaakt kunnen worden met CAROLA (risicoberekeningspakket voor aardgas) en SAFETI.NL (overige stoffen).

Besluit Kwaliteit Leefomgeving (BKL)

Artikel 5.2

Dit artikel zet in onze ogen de deur open voor brandweer en bevoegd gezag om allerlei effectgerichte maatregelen te gaan eisen (volgens de toelichting geen bouwkundige eisen) zonder dat er naar de kans op het zich voordoen van incidenten wordt gekeken.

Voorstel: bouw een overwegingsmogelijkheid in om ook de kans op het zich voordoen van incidenten in de risicoanalyse te betrekken. Dit biedt de mogelijkheid om evenwichtig naar de risico's te kijken en voorkomt het treffen van overbodige maatregelen (voorbeeld: de kans om getroffen te worden door een meteoriet is 10^{-8} per jaar. Deze kans is zo extreem laag, dat niemand het in zijn hoofd haalt om hier dure maatregelen te treffen).

Artikel 5.3

1. Er zit een tekstuele fout in bijlage VI , onder A, onder 2, sub a en onder C, onder 2, sub a, het woord 'behalve' moet worden geschrapt.
2. Bijlage VI. Er wordt onderscheid gemaakt tussen gebouwen en locaties. De opsomming wijkt af van hoe het nu in het Bevi is geregeld. Er komen ons inziens daardoor meer kwetsbare objecten bij.

Voorbeelden: voor woonwagens en woonboten ontstaat een wijziging, gaat van gebouw naar locatie. Verder is niet duidelijk wat de verhouding is tussen beperkt kwetsbare gebouwen onder A onder 7 (gebouwen met een sportfunctie) en beperkt kwetsbare gebouwen onder A, onder 6, sub c, d en e. Zo wordt een kantine in een sporthal of op een voetbalveld al heel snel een kwetsbaar gebouw (zie onder C, onder 6, sub c, d en e).

Voorstel: vanwege deze uitbreiding van kwetsbare objecten dient eerst een consequentieonderzoek te worden uitgevoerd, alvorens deze verzwaring van kracht te laten worden. Een vervelende consequentie kan zijn dat er als gevolg van

deze wijziging meer knelpunten ontstaan voor wat betreft het plaatsgebonden risico en wellicht ook het groepsrisico.

Artikel 5.4

Tabel 3 bijlage VII A is veel te summier om in de praktijk mee te kunnen werken. Het zal alleen maar leiden tot veel vragen over tussenliggende of net niet gelijke diameters of drukken.

Voorstel: pas de bijgevoegde tabel toe, deze is zo opgesteld dat deze voor nagenoeg alle gevallen met aardgas zal voldoen. Waar deze niet voldoet moet maatwerk uitkomst bieden (voor andere stoffen kunnen soortgelijke tabellen worden ontwikkeld).

Tabel 3 aardgas-brandaandachtsgebieden o.b.v. diameter en ontwerpdruk

Uitwendige diameter			Ontwerpdruk [kPa]			
nominaal		interval	1.600-5.000	5.010-7.000	7.010-9.000	9.010-11.000
Inch	Aanduiding	mm	Brandaandachtsgebied [meter]			
2	DN50	60-70	15	15		
4	DN100	100-120	25	30	35	
6	DN150	150-170	40	45	50	
8	DN200	200-220	50	60	65	
10	DN250	260-280	60	70	75	
12	DN300	310-330	70	80	85	
14	DN350	350-370	75	85	90	
16	DN400	400-420	80	95	100	
18	DN450	450-480	95	110	115	
20	DN500	500-520	100	115	125	
24	DN600	600-620	115	135	145	
30	DN750	760-780	135	160	165	
36	DN900	910-930	150	175	185	
42	DN1050	1060-1080	160	190	195	
48	DN1200	1210-1230	175	205	215	220

Artikel 5.5

In de toelichting wordt pas duidelijk wat er met lid 4 wordt bedoeld, namelijk dat het plaatsgebonden risico per risicobron wordt bepaald en dat de risico's van meerdere risicobronnen niet bij elkaar worden opgeteld. Er is met andere woorden geen sprake van cumulatie.

Voorstel: geeft bij de toelichting op dit artikel aan dat de oorspronkelijke norm voor het plaatsgebonden risico 10^{-5} per jaar was. Dit is indertijd met een factor 10 verlaagd, juist om de situatie dat er meerdere risicobronnen op een locatie aanwezig kunnen zijn, mee te nemen in de norm. Daarom is de norm sinds 2008 10^{-6} per jaar. Het is namelijk hoogst onwaarschijnlijk dat op een bepaalde locatie tien of meer risicobronnen voorkomen. Dit moet dan eveneens toegelicht worden in het BKL paragraaf 8.1.6.2 gedeelte "plaatsgebonden risico en groepsrisico".

De laatste twee zinnen van de toelichting zijn niet helemaal correct.

Tekstvoorstel: "De **norm** voor het plaatsgebonden risico (lid 1 van artikel 5.5) is brongericht ...". "Als er meerdere buisleidingen zijn, geldt de **norm** voor het plaatsgebonden risico per buisleiding". Dit moet dan eveneens toegelicht worden in het BKL paragraaf 8.1.6.2 gedeelte "plaatsgebonden risico en groepsrisico".

Het is essentieel dat het uitgangspunt dat er niet gecumuleerd wordt helder is om discussie, zoals nu steeds het geval is, te voorkomen. Tevens zijn er uitspraken van de Raad van State geweest die wel uitgaan van cumulatie. Dat wordt dus met de komst van dit artikel anders. In de artikelsgewijze toelichting bij lid 4 komt dit uiterst belangrijke uitgangspunt (geen cumulatie) nu niet goed uit de verf door de vage formulering.

Voorstel: heldere formulering waarin uitgangspunt duidelijk naar voren komt.

Lid 4 is beperkt tot buisleidingen, dit speelt zich echter eveneens af bij inrichtingen met gevaarlijke stoffen.

Voorstel: uitbreiding toepassingsgebied van lid 4.

Gezien de voorgaande opmerkingen hierbij een **tekstvoorstel** lid 4:

artikel 5.5 lid 4a:

Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op het toelaten van een risicoverhogend bouwwerk in de directe omgeving van een buisleiding met gevaarlijke stoffen en een inrichting met gevaarlijke stoffen als bedoeld in paragraaf..... Besluit Activiteiten Leefomgeving.

artikel 5.5. lid 4b:

Bij de toepassing van lid 4a wordt getoetst aan de **norm** voor het plaatsgebonden risico behorend bij de afzonderlijke risicobron. De risico's worden niet gecumuleerd.

Artikel 5.6

Lid 1

In bijlage VII A tabel 1 ontbreken de stations waarvoor een veiligheidsafstand van 15 meter geldt. Dit kan leiden tot onwenselijke situaties, omdat de afstand voor kwetsbare en zeer kwetsbare objecten op voorhand niet in acht hoeft te worden genomen. Daarnaast lijkt het er op dat in de artikelsgewijze toelichting de verwijzing in de aanhef in lid 1 onder a (verwijzing naar de bijlage VII) niet klopt.

Voorstel: opnemen 15 meter afstand in de tabel of aanpassing van de verwijzing in lid 1 onder a aanhef.

De formulering van lid 1a2° is niet duidelijk doordat geen paragraafnummer in het BAL wordt aangegeven.

Voorstel: dit nummer aangeven.

Lid 2

De in lid 2 genoemde afstand van 250 meter is niet voldoende bij de combinatie van bijvoorbeeld aardgasleidingen en windturbines van meer dan 5 Mw (IEC2 klasse). Er is een duidelijke trend gaande dat windturbines in vermogen toenemen, waarmee deze afstand dus niet meer afdoende is.

Voor de combinatie inrichtingen met gevaarlijke stoffen en windturbines is de afstand van 250 meter niet afdoende. Dat heeft te maken met de raakkans van rotoronderdelen van een windturbine op bovengrondse leidingen/installaties. Deze delen kunnen terecht komen op 700 meter vanaf de opstelplaats van de windturbine. Het kan pas veilig worden verklaard als een initiatiefnemer van een windturbine wetenschappelijk en met goedkeuring van het RIVM heeft aangetoond dat het gebruikte type windturbine geen risico's veroorzaakt binnen de 250 meter.

Voorstel: lid 2 aanpassen zodat aan de hiervoor genoemde bezwaren tegemoet wordt gekomen.

Omdat de techniek niet stilstaat is het wellicht praktischer om de afstand in een ministeriële regeling vast te leggen. Dit geeft de mogelijkheid om de afstand snel te

wijzigen en in de pas te blijven met de stand der techniek om de veiligheid te vergroten. Hierbij dient onderscheid gemaakt te worden in ondergrondse infrastructuur met gevaarlijke stoffen en bovengrondse infrastructuur/inrichtingen met gevaarlijke stoffen. Een hulpmiddel hierbij kan zijn het "handboek risicozonering windturbines", van het RVO (Rijksdienst voor Ondernemend Nederland). Uiteraard dient het handboek wel de best beschikbare technieken te bevatten.

Artikel 5.11

Aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's. Hier is een link te leggen met paragraaf 5.1.6.2 Buisleidingen (en de bijbehorende stroken) van nationaal belang. Dit zal nader toegelicht worden bij artikel 5.76 en verder.

Artikel 5.12

Het aanwijzen van aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's. Hier is eveneens een link te leggen met paragraaf 5.1.6.2 Buisleidingen (en de bijbehorende stroken) van nationaal belang. Dit zal nader toegelicht worden bij artikel 5.76 en verder.

Lid 1, 2º: tabel 3 van bijlage VII A is veel te summier; er zijn veel meer varianten (zie ook het commentaar bij Artikel 5.4).

Tabel 3 aardgas-brandaandachtsgebieden o.b.v. diameter en ontwerpdruk

Uitwendige diameter			Ontwerpdruk [kPa]			
nominaal		interval	1.600-5.000	5.010-7.000	7.010-9.000	9.010-11.000
Inch	Aanduiding	mm	Brandaandachtsgebied [meter]			
2	DN50	60-70	15	15		
4	DN100	100-120	25	30	35	
6	DN150	150-170	40	45	50	
8	DN200	200-220	50	60	65	
10	DN250	260-280	60	70	75	
12	DN300	310-330	70	80	85	
14	DN350	350-370	75	85	90	
16	DN400	400-420	80	95	100	
18	DN450	450-480	95	110	115	
20	DN500	500-520	100	115	125	
24	DN600	600-620	115	135	145	
30	DN750	760-780	135	160	165	
36	DN900	910-930	150	175	185	
42	DN1050	1060-1080	160	190	195	
48	DN1200	1210-1230	175	205	215	220

Artikel 5.14

Wat is de situatie als een zeer kwetsbaar gebouw al in een aandachtsgebied aanwezig is, bijvoorbeeld van een LNG-tank, en er wordt een leiding met gevaarlijke stoffen door dat bestaande aandachtsgebied aangelegd? Is dat nog mogelijk op grond van dit artikel, immers er wordt niet gecumuleerd op grond van artikel 5.5 lid 4.

Voorstel: meer duidelijkheid scheppen met dit artikel inzake de geschetste situatie.

In sub C wordt gesproken over een verwaarloosbare kans per jaar dat iemand komt te overlijden als gevolg van een ongewoon voorval. De term "verwaarloosbaar" is nogal vaag, dat zal iedere keer veel discussie opleveren met bevoegd gezag RO, Veiligheidsregio's en (regionale) brandweer.

Voorstel: om discussies te voorkomen definieer duidelijk wat wordt verstaan onder "verwaarloosbaar klein". VELIN kan hier een concreet voorstel voor aanleveren, waarbij de situatie voor aardgas en overlijden binnenshuis is uitgewerkt. Voor overige stoffen kan iets soortgelijks nader uitgewerkt worden.

Artikel 5.15

Dit artikel kan vervallen nu het groepsrisico is opgevolgd door de aandachtsgebieden van artikel 5.11. Het groepsrisico is in overleg met het ministerie van I&M op een andere manier ingevuld door de zogenaamde schillenbenadering. Zie hiervoor nader het programma Modernisering Omgevingsveiligheid van het ministerie.

Het lijkt er nu op of de oude methodiek van Fn-curve wordt gehandhaafd. Dat kan wel eens een lastenverzwaring betekenen voor bevoegd gezag RO en bedrijfsleven.

Voorstel: het is óf handhaven Fn-curve-methodiek óf we stappen over op de schillenbenadering, uitgewerkt in aandachtsgebieden. Allebei is teveel van het goede en buitengewoon verwarrend.

Artikel 5.18

Het huidige artikel 14 lid 1 Bevb kent de verplichting voor het bevoegd gezag RO om de ligging van de leiding en de bijbehorende belemmeringsstrook op te nemen in een bestemmingsplan. Deze bepaling is niet terug te vinden in art. 5.18, dat is een ernstige omissie. Het gaat hier om leidingen met gevaarlijke stoffen. Deze leidingen zijn planologisch relevant in verband met de omgevingsveiligheid, milieu en leveringszekerheid van energie en producten.

Voorstel: dit artikel aanvullen zodat deze verplichting gehandhaafd blijft voor omgevingsplannen.

Het huidige artikel 14 lid 2a kent een vergunningstelsel voor werken of werkzaamheden die van invloed kunnen zijn op de integriteit en werking van de leiding et cetera. Lid 3 bepaalt dat een dergelijke vergunning enkel kan worden verleend indien de veiligheid van de leiding niet wordt geschaad. Deze bepaling is voor wat betreft werkzaamheden niet terug te vinden in artikel 5.18, ook dit is een omissie.

Voorstel: net zoals voor het afwijken ten behoeve van bouwwerken een apart sub (sub c) toevoegen voor het uitvoeren van werkzaamheden, inclusief bijbehorend toetsingskader en verplichting tot advies inwinnen bij leidingexploitanten. Hieronder dienen juist ook te vallen het mechanisch verrichten van graafwerkzaamheden in de ondergrond. Juist deze categorie werkzaamheden veroorzaakt voor miljoenen schade aan kabels en leidingen. In combinatie met de Wet Informatie-uitwisseling Ondergrondse Netten (WION) en bepalingen CROW kunnen goede afspraken

gemaakt worden tussen grondroerder en leidingexploitant, waarop een positief advies kan volgen van de leidingexploitant en de omgevingsvergunning kan worden verleend door bevoegd gezag RO.

Artikel 5.76 tot en met artikel 5.80

Hier wordt het stelsel van nationale leidingstroken voor leidingen met gevaarlijke stoffen, zoals gedefinieerd in de Structuurvisie Buisleidingen 2012 – 2035 (SVB), geregeld.

Er ontbreekt in dit stelsel een nadere regeling omtrent het beheersen van ontwikkelingen in de omgeving van deze SVB-leidingstroken. Het bevoegd gezag RO dient zich rekenschap te geven van het feit dat in de nabijheid van deze SVB-leidingstroken zorgvuldig moet worden omgegaan met nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Zo dient er aandacht te zijn voor het toedelen van functies en het in toom houden van grote groepen (permanente) aanwezigen rondom deze SVB-leidingstroken. Feitelijk is er dus een gebied nodig rondom deze SVB-leidingstroken waarin het bevoegd gezag RO extra aandacht moet besteden aan deze aspecten. Dit kan op verschillende manieren worden aangepakt. Hieronder een tweetal voorstellen om dit manco met de invoering van het nieuwe Omgevingsrecht te regelen.

Voorstel 1: breid artikel 5.1 lid 2f Omgevingswet uit met 6° inhoudende een beperkingen gebiedsactiviteit in de SVB-leidingstroken met gevaarlijke stoffen. In de omgevingsvergunning kunnen dan nadere voorschriften worden opgenomen die zien op het waarborgen van onder andere de omgevingsveiligheid. De SVB-leidingstroken zijn van nationaal belang en het toezicht hierop ligt bij de minister van I&M. De uitvoering hiervan is een zaak van Rijkswaterstaat, eveneens vallend onder het ministerie van I&M. Met andere woorden: de SVB-leidingstroken zijn Rijksbelang en passen dus naadloos in dit artikel.

Voorstel 2: het aanwijzen van een aandachtsgebied rondom de SVB-leidingstroken. De breedte is uiteraard afhankelijk van het meest waarschijnlijke scenario. Dit is waarschijnlijk praktischer dan het aanwijzen van aandachtsgebieden rondom individuele leidingen in een SVB-leidingstrook. Hiertoe zou bijvoorbeeld artikel 5.77 kunnen worden uitgebreid met een derde lid.

In lid 2 van artikel 5.77 wordt gesproken over een zoekgebied van 250 meter aan weerszijden van een reserveringsgebied. Ook hier moet het bevoegd gezag RO (veelal de gemeenten) natuurlijk bedacht zijn op de hierboven genoemde aspecten. Te veel bebouwing kan het zoekgebied namelijk inperken.